

A/s Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Rensning.

Vi modtager Dyner og Hovedpuder, renser Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dyner til Kanaldyner. Telefon 163. Telefon 163.

A.S
BALSLEV & CO.
Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastadling Nr. 194.
THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bolgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldilm -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar haldið og lesið „Føroya Social-Demokrat“, ið er tykkara blað!

Lördagen den 11. April (Paa-
skelørdag) holdes
Banken ikke aaben
i Aftentimen Kl. 6 til 7.
A.S. FØROYA B ANKL.

Lýsið i
„Føroya Social-Demokrat“!

halda rossini vera óð; av og á kemur einhvør errin
maður og skal vísa sítu dirvi, taka rossini; men eg
hvessi burtur frá okkum og nýti koyrilin.

Bjellurnar ringja; lyktaróðini yvir okkum skyggja
á fannakavan og á isin, har vindurin hevur borið
oman av vegnum. Trøini á jaðaranum standa og
krækja sínar frystu greinar upp í loftið, trøini, ja,
tey standa so tjúkk niður í kavan, langt niður í
jörðina, so fæst og so sterk. Tað uggar at siggja tey,
tað linkar kuldan á hondunum. Ein lítill galin atburður
við teymunum, ella um sleðan gliður eitt sindur, so
renna vit móti trøunum og fara í knas, men tey
vera líka heil fyrri tað, líka fryst. Soleiðis siti eg og
herðist í huga. Hvát er hatta? Eg hoyri soverðið
underligt snús og eymk. Áh, tað er ikki so tigandi
aftanfyrri meg, sum eg helt, frúan situr og grætur,
rædd fyrri livinum, gamla. Men maðurin hóttir hana
at tiga. Biða nú, hin rádni, tú man ikki vera so
djárvur heldur, hugsi eg, við hesari ferðini. Lat
okkum koma eitt petti afturat!

Nú setir ein roktjúkn upp av landnýrðingi og
kemur sum ein svartur bakki móti okkum; eg siggi
hvussu tær fyrstu grómurnar sandræst niður yvir
Gelskov. Tað verður ikki leingi hetta lýsið runden
um okkum.

Nú eru vit í Holte og á tí stóra vegskákunum
har, tálmí og ferðini eitt sindur, tað er ikki vert at
gera skaða á aðrar vognar, og tað var eisini vert
at vísa bóndanum, at eg ráddi rossunum. Men tá
vit koma um skákið inn í sjálvan Gelskov, tá smelti
koyrilin aftur. »Smatt veri tykkum fyrri, sum tit ganga

Grasfræ

samansett av ymsum slogum,
ið hóska best til tað
føroyska jarðabrukið,
fæst til keyps hjá

D. J. ENNI,
Tvøroyri.

Byrsur.

Dupultar og einkultar hagl-
byrsur, ásamt riflur, sera góðar,
fáast hjá undirritaða til prísir
frá kr. 33,00 og upp eftir.

Eisini selji eg ein innstaller-
ingsmotor 2½ hk, lítið brúktan,
sera biligan.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

SÓL

Fyrsta flokks
Lakkfernir

til gólv og
annað trø

Tornar ofara skjótt. Ljóst
og haldgott. Ofara gott til
at blanda út í maling. —
Lagað til tað
føroyska veðurlagið.

Fæst hjá teim
flestu keyppmonnum.

Teknisk kemisk Fabrikk
OKKARA

Seteplir

av teimum slogum, ið royndar-
sløðurnar vísa á at veksa best í
Føroyum, fáast hjá

D. J. ENNI,
TVØROYRI.

Ferðist við Tjaldrinum.

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40. Berghild Evensen. Telefon 40.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Blaðstjórar: P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmáður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

og aka,« deili eg rossini. Og tey taka aftur dik á
seg. Skógururin seig saman um okkum, hesir óðuligu
viðarunnarnir taktu útyvir í erva og landnýrðings
tjúknin datt í flakum niður í glognum. Leiðin myrknadi
meir og meir; men eg helmaði ikki. Tað hevði
imóti eina løtu enn, men áðrenn vit koma niðan á,
nú talar bóndin á meq ógvuliga sáttliga, hvør skal
siga, tað ræður ikki um, tað er ikki tí, eg tali: »Eg
hugsi, vit koyra eitt sindur spakuligari oman glognum
brattan, ið nú kemur.« Eg hoyri ikki, koyri sum eg
havi koyrt, og tá vit koma niðaná gevi eg rossunum
eitt rip aftur og nekur skeldarinssorð. Nei, tá hvarv
tann síðsti errinskapurin hjá bóndanum, tá kom hann
grulvandi fram glognum sleðuna, legði hondina á
akalina á mæst og helt ógvuliga eyðmjúkur: »Gott
í tygum, koyrið sáttligari; hetta er at spæla við lívið,
kolsvart í roki, henda ferðin og trø báðumegin við.«
Eg lætist ikki um vón. So roynir hann við illum;
men tað er ógviliga stokkut. Røra meg, torir hann
ikki, tað skal minni til enn so, áðrenn alt fer í spenir.
So tekur frúan undir, hon røpar við grátrædd, biður
fyrri Guds skuld, fyrri sína skuld. Tá mátti eg læa,
læa rættuliga av hjarta, so tað ekkandi djúpt inni í
skógnum. Men ferðin varð tann sama.

So byrjaði eg at synja, soleiðis hálvspakuliga
fyrri meg sjálvum um jólafríðin, jólagleðina, um kær-
leikan á jørð. Og tað neit har afturin í sleðuni, tey
kendu broddin; tað sveið.

Soleiðis koma vit oman á slætt, har skógurin
endar. Tá var rokið hildið í. Tey har afturi í sleðuni
verða so glað við at vera komin úr hesum ræðuliga

ófrættalagnum, úr myrkrinum og vandanum, yvir at
siggja stjørnur aftur og víddir runden um seg, at
tey taka bæði undir at synja við mæst. Og trúgva
skulu tit mæst, at tá blotnaði eg, tá setti eg koyrilin
aftur í pípun, sissaði blíðmæltur á rossini og fekk
tey sáttligari. Tað vóru jólini, ið komu í sleðuna til
okkum, við fríði, við gleði og samljóði, vit vóru
vorðin líka fólk øll trý. Hetta kendist eisini so friskt,
so sterkt; tí vit vóru móð av at vera ill, menniskjur
móðast altíð av at vera ill.

Sálmurin verður liðugur, og tað verður hvírt. Hvør
situr í sínum lagi og tigur. Tað eru tey nýggju jólini,
ið gera tað; vit sita og slota eftir, hvussu tey ringja
í bjellunum, hvussu tey knarra undir rossahóvnum,
hvussu tey hanga í stjørnunum, í sjálvum kveldinum.

Ja, heimurin var fullur av høgði í kveld, og
landslagið varnaðist tað, býurin við.

Hygg lindirnar, ið V. Friðrikur setti niður rundenum
Sorgenfri, hvussu tær fævna móti himni, mestsum
móðir vallarar, langan og seidan danda tær sínum
krúnunum í kveldlotinum, í súgunum av kveldlotinum.
»Friður á jørð, frægd á jørð, kærleiki á jørð,« sigur
lotið, og trøini bera tað víðari niðan á Sorgenfri,
oman til okkum, sum koyra á vegnum, og djúpt
niður í moldina, so langt tær gomlu returnar rökka.

Har liggur Lyngby kirkja, jarðfest í ein heggig.
Gomlu menn settu hana høgt og mettu hana høgt.
Tey brendu hana úr landsins leiri, bygdu torn á og
hongdu klokkur upp, klokkur, ið skuldu vera Guds
tunga og fólksins tunga á staðnum, klokkur, ið skuldu
bera messuboð og krigsboð. (Framhald.)